

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Afgørelse af Formandens Forslag med Hensyn til Behandlingen af Forslag til Rigsdagsbeslutning om Indgaaelse af en Overenskomst med Norge angaaende Østgrønland.

Formanden: Mit Forslag gaar, som nævnt, ud paa, at Sagen underkastes to Behandlinger, hvorved, hvad Fristerne angaar, Reglerne i Forretningsordenens § 23 iagttages, medens Sagen i øvrigt behandles efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling. Hvis ingen udtaler sig derimod, betragter jeg dette Forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Da Indenrigsministeren senere paa Dagen skal være til Stede under Forhandlingerne i Folketinget, vil vi først gaa til Behandling af de Sager, der sorterer under ham.

Man gik da til den under Nr. 5 paa Dagsordenen opførte Sag:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 529).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kragh): I Loven om Hjælpekasser var det oprindelig fastsat, at Statens Bidrag til Hjælpekasseudgifterne skulde være $\frac{1}{3}$ af disse, dog ikke over 250 000 Kr. i et Finansaar. Denne Grænse for Statsydelsen ophævedes under Krigen, og gennem Krigsaarene og Aarene nærmest derefter refunderede Staten da $\frac{1}{3}$ af Hjælpekassernes Udgifter, uanset hvilket Beløb disse havde andraget. I disse Aar gik Statsrefusionen op til mellem 700 000 og 800 000 Kr. I Aarene efter 1920 var Hjælpekasseydelseerne imidlertid vokset i meget høj Grad, og man gik da til for Aaret 1922—23 at fastsætte Statens Refusion til Kommunerne til et Maksimumsbeløb af 1 Mill. Kr., og for Finansaaret 1923—24 fastsattes Maksimumsbeløbet til 750 000 Kr. Det her foreliggende Lovforslag gaar nu ud paa at fastsætte Grænsen for Statens Tilskud for 1924—25 til det samme Beløb, altsaa 750 000 Kr., det vil sige, at Staten refunderer Kommunerne $\frac{1}{3}$ af de Udgifter, som Hjælpekasserne har haft, men dog ikke over 750 000 Kr.

Hvis man drager en Sammenligning

med Aarene før Krigen, da Statens Maksimumsydelse som nævnt var paa 250 000 Kr., vil man i det her foreslaede Beløb finde en Hensyntagen baade til Befolkningstilvæksten siden da og til de Prisforhøjelser, som har fundet Sted, og jeg skal paa det bedste anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og hurtige Behandling.

Gisselbæk: Da den højtærede Indenrigsminister saa udførligt har gjort Rede for Lovforslaget, der ogsaa er kendt fra tidligere Samlinger — det har jo Gang paa Gang været Genstand for Behandling her —, skal jeg kun ganske kort sige, at jeg paa mit Partis Vegne kan anbefale, at Lovforslaget gennemføres i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Peder Hedebo: Den højtærede Minister udtalte, at det Beløb, der her foreslaas som Statens Tilskud til Hjælpekasserne, er Udtryk for Hensyntagen baade til Befolknings- tilvæksten og til Prisstigningen, sammenlignet med tidligere Aar. Der er imidlertid en anden og vigtig Ting, hvortil Lovforslaget intet Hensyn tager, og det er den Krise, som nu i en Række Aar har hærget Samfundet og foraarsaget, at mange Familieforsørgere langt lettere er udsat for at komme i Nød, komme i den Situation, som det er Hjælpekassens Forudsætning at lindre. Naar der Aar igennem er en saadan Krisetilstand til Stede, som giver sig Udslag i et Antal indtegnede arbejdssøgende for 2 Aar siden af over 100 000 og i Aar paa 50—60 000, er det jo klart, at ikke blot trykker Arbejdsløshed disse Hjem og volder den Nød- tilstand, som er velkendt, men mange Hjem er endvidere udpint og udmarvet gennem en aarelang Arbejdsløshed eller gennem en Periode, hvor en kort Beskæftigelsesperiode veksler med en lang Arbejdsløshedsperiode, og dette er et Hensyn, som jeg synes maatte føre til, at man stillede sig noget mere rundhaandet paa dette Punkt, end den højtærede Minister har gjort i de senere Aar. Mine Partifæller i Folketinget har under Sagens Behandling dér stillet Ændringsforslag om en lille Forbedring, nemlig den, at den Bevilling paa $\frac{3}{4}$ Million, der er Tale om, forhøjes til $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg synes, det er et saare beskedent Forslag, alt taget i Betragtning, og hvad Motiveringen af dette Forslag angaar, kan jeg henholde mig til det, som min Partifælle i Folketinget Hr. Hækkerup dér har udtalt. For saa vidt kan vi Socialdemokrater i Landstinget ogsaa beklage dette Lovforslag, som det ikke tager Hensyn til disse efter vor Formening fuldt